

Sygn. akt II Ka 34/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale oskarżyciela publicznego mł. asp. Justyny Makowskiej z KPP w Słupcy

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2023 r.

sprawy **M. W.**

obwinionego z art. 92§1 k.w. w zb. z art. 97 k.w. w zw. z §19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury oraz Spraw wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 6 grudnia 2022 r. sygn. akt II W 560/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych oraz opłatę za to postępowanie w kwocie 50 złotych.

sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt II Ka 34/23

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2022 r. w sprawie II W 560/21 Sąd Rejonowy w Słupcy uznał obwinionego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92§1 k.w. w zb. z art. 97 k.w., polegającego na tym, że w dniu 15 września 2021 r. w miejscowości O., pow. (...), woj. (...) prowadząc w ruchu lądowym, po drodze publicznej zestaw pojazdów składający się z ciągnika rolniczego marki J. D. o nr rej. (...) wraz z dwoma przyczepami rolniczymi o nr rej. (...) nie zastosował się do pionowego znaku B18 „zakaz wjazdu”, zakazujący przejazdu pojazdem o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5t, wjechał za znak na odcinek drogi objęty zakazem gdzie uszkodził 20 sztuk barier (...) i za to na podstawie art. 92§11 k.w. w zw. z art. 9§1 k.w. w zw. z art. 24§1 i 3 k.w. wymierzył mu karę 500 złotych grzywy.

Wyrok ten zaskarżył w całości obwinionego, który zakwestionował dokonaną przez sąd I instancji ocenę dowodów a w szczególności zeznań świadka P. B..

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego M. W. okazała się niezasadna.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco i precyzyjnie uzasadnił.

Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe oraz wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone odpowiednio dokładnie i starannie. Ocena materiału dowodowego dokonana została z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k. stosowanych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Co więcej, jest ona oceną wszechstronną i bezstronną i jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy nie stwierdził także błędów logicznych, jak i faktycznych w rozumowaniu Sądu Rejonowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów jest jasna, pełna i przekonująca, Sąd odwoławczy, aby tej argumentacji nie powielać w pełni się na nią powołuje.

Przede wszystkim Sąd Rejonowy zasadnie ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie zeznań świadka P. B.. Zeznania te były spójne, konsekwentne i logiczne, znalazły też potwierdzenie w protokołach oględzin miejsca zdarzenia oraz przyczep wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 134-137). Świadek przekonująco wyjaśnił też, iż nie zrobił zdjęć ciągnikowi prowadzonemu przez obwinionego, ponieważ korzystanie z telefonu podczas jazdy jest zabronione, sytuacja była dynamiczna, na tyle że pojazd (ciągnik) się oddalał, nie pomyślał, żeby szukać telefonu, robić zdjęcia, nagrywać filmy (k. 125). Wywody apelującego, w których podniósł on, iż ww. świadek nie wykonał przedmiotowych zdjęć, sąd odwoławczy uznał więc za niezasadne, typowo polemiczne z ustaleniami sądu rejonowego. Polemika ta nie jest jednak przekonująca, opiera się jedynie na twierdzeniu, przedstawieniu przez obwinionego innej wersji zdarzenia i na tym, że nie zgadza się on z ustaleniami sądu I instancji. Przy czym ta odmienna wersja obwinionego na znalazła oparcia w materiale dowodowym.

Sąd odwoławczy nie znalazł więc podstaw, aby zakwestionować przedmiotowe ustalenia dokonane przez sąd rejonowy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.k. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 i art. 3 ust. 1, art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 119§1 k.p.w., art. 121§1 k.p.w. i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. poz. 2467) Sąd Okręgowy zasądził od obwinionego koszty postępowania odwoławczego w kwocie 50 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 50 zł za to postępowanie.

Robert Rafał Kwieciński